

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 67/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Milanom Kuzmom, Advokátska kancelária JUDr. Katunský, JUDr. Kuzma a spol., Floriánska 16, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21, čl. 22 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Prešov v súvislosti s prehliadkami iných priestorov a pozemkov, ktoré boli nariadené príkazmi pod sp. zn. KRPZ-PO-OKP-V-483/2015, KRPZ-PO-OKP-V-484/2015, KRPZ-PO-OKP-V-485/2015 a KRPZ-PO-OKP-V-486/2015 z 23. októbra 2015, postupom Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 38/15/7700 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v súvislosti s postupom pri vybavení podnetov prípismi č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-21,22 z 28. januára 2016 a upovedomením o vybavení opakovaného podnetu č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-23 z 2. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], spoločnosti [REDACTED]

[REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. marca 2016 doručená sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ], spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka 1 a 2“ alebo „sťažovateľky“), a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 19 ods. 3, čl. 20 ods. 1, čl. 21 a čl. 22, ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Prešov (ďalej len „krajské riaditeľstvo Policajného zboru“) v súvislosti s prehliadkami iných priestorov a pozemkov, ktoré boli nariadené príkazmi pod sp. zn. KRPZ-PO-OKP-V-483/2015, KRPZ-PO-OKP-V-484/2015, KRPZ-PO-OKP-V-485/2015 a KRPZ-PO-OKP-V-486/2015 z 23. októbra 2015, postupom Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 38/15/7700 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) pri vybavení podnetov prípismi č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-21 a 22 z 28. januára 2016 a upovedomením o vybavení opakovaného podnetu č. k. IV/3 GPt 523/15/1000- 23 z 2. februára 2016.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je štatutárnym zástupcom sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2. Uznesením vyšetrovateľa krajského riaditeľstva Policajného zboru sp. zn. ČVS: KRP-83/2-VYS-PO-2015 z 23. októbra 2015 sa začalo trestné stíhanie pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) a ods. 5 písm. a) a c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že páchatel ako zodpovedný zástupca spoločnosti [REDAKOVANÉ] (predošlé obchodné meno sťažovateľky 2, pozn.) po dlhší čas neuhradil splatné pohľadávky svojich veriteľov – subdodávateľov, ktorí pre „... [REDAKOVANÉ] ako hlavného zhotoví teľa v subdodávke realizovali vykonanie prác na stavebnom diele „CESTA 1/68 Prešov, [REDAKOVANÉ]“.

pričom sa jedná o neuhradenie splatných pohľadávok týchto doposiaľ zistených veriteľov spol. [REDAKOVANÉ].“.

Súčasne došlo k prevodu majetku spoločnosti [REDAKOVANÉ], na iné spoločnosti, konkrétne na sťažovateľku 1 bolo prevedených celkovo 17 osobných a nákladných vozidiel, „... *pričom v súčasnosti spol. [REDAKOVANÉ], už nedisponuje žiadnym majetkom, z ktorého by holo možné uspokojiť pohľadávky veriteľov, kde týmto svojim konaním aspoň čiastočne zmaril uspokojenie veriteľov spol. [REDAKOVANÉ] a vyššie uvedeným veriteľom, prípadne aj iným doposiaľ nezisteným veriteľom spol. [REDAKOVANÉ] spôsobil škoda v celkovej výške minimálne 1 291 361,27 €.*“.

3. V súvislosti s týmto trestným stíhaním boli 26. októbra 2015 súčasne vykonané prehliadky iných priestorov a pozemkov podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku. Prehliadky boli nariadené u sťažovateľa ako fyzickej osoby a vykonané mali byť na štyroch miestach: v sídle sťažovateľky 1 – [REDAKOVANÉ], v predošlom sídle sťažovateľky 2 – [REDAKOVANÉ], v kancelárskych priestoroch sťažovateľky 2 – [REDAKOVANÉ] a v osobnom motorovom vozidle patriacom sťažovateľke 1. Prehliadky boli vykonané na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vydaných krajským riaditeľstvom Policajného zboru pod sp. zn. KRPZ-PO-OKP-V- 483, 484, 485, 486/2015 z 23. októbra 2015, a to so súhlasom prokurátora. Zároveň boli v tento deň doručené príkazy prokurátora na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. Kv 38/15/7700-2,3,4 z 24. októbra 2015 vydané krajskou prokuratúrou. Týmito príkazmi bolo sťažovateľovi ako štatutárnemu zástupcovi sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 uložené, aby podľa § 90 ods. 1 písm. b) a e) Trestného poriadku vyšetrovateľovi umožnil vyhotovenie a ponechanie si kópie počítačových údajov vrátane prevádzkových údajov a aby takéto údaje vydal na účely trestného konania. Išlo o údaje, ktoré sa nachádzali alebo boli uložené v počítačových systémoch, počítačoch alebo iných informačných zariadeniach nachádzajúcich sa v sídle sťažovateľky 1, v predošlom sídle sťažovateľky 2, ako aj v jej kancelárskych priestoroch [REDAKOVANÉ].

4. Sťažovateľ a sťažovateľky 1 a 2 (ďalej aj „sťažovatelia“) v sťažnosti namietajú niekoľko okruhov nedostatkov. V úvode sťažnosti poukazujú na skutočnosť, že prehliadky prebiehali v rovnakom čase na rôznych miestach. V tom sťažovatelia vidia úmysel znemožniť sťažovateľovi ako štatutárnemu zástupcovi sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 osobnú účasť na prehliadkach. Sťažovatelia vyčítajú jednotlivým príkazom na vykonanie prehliadok nedostatočné odôvodnenie. Podľa nich z príkazov na vykonanie prehliadok nie je zrejmý dôvod, prečo ich bolo potrebné vykonať, a ani v nich nie je jasne uvedené, aké veci orgány činné v trestnom konaní hľadali a mali byť z prehľadávaných priestorov odňaté. Podľa sťažovateľov bolo vymedzenie hľadaných vecí príliš všeobecné, čo malo za následok odňatie počítačového vybavenia, ktoré obsahovalo aj údaje o iných osobách, ktoré vecne a ani personálne nijako nesúviseli s predmetnou trestnou vecou alebo k získaniu informácií o činnostiach, ktoré nesúviseli s vyšetrovanou trestnou činnosťou či ekonomickou aktivitou sťažovateľov. Orgány činné v trestnom konaní vykonali prehliadky v širšom rozsahu a z prehľadávaných priestorov odobrali aj také dokumenty, ktoré nesúviseli s vyšetrovanou ekonomickou aktivitou medzi sťažovateľmi. Prehliadky boli vykonané invazívnym spôsobom bez ohľadu na to, že išlo o iné kancelárske priestory využívané sťažovateľom. Pri skopírovaní počítačových údajov došlo aj k získaniu informácií, ktoré nesúviseli s trestným konaním. Týmito nedostatkami podľa sťažovateľov boli poznačené aj príkazy na uchovanie a vydanie počítačových údajov z 24. októbra 2015. Sťažovatelia tiež v sťažnosti poukazujú na nedostatky v zápisniciach o vykonaných prehliadkach.

5. Sťažovatelia namietali tieto nedostatky v podnetoch, ktoré adresovali generálnej prokuratúre, no ostali podľa sťažovateľov neusporiadané a riadne neobjasnené. Generálna prokuratúra na vytýkané nedostatky adekvátne nereagovala a prezentované odpovede v prípisoach k ich podnetom sú podľa sťažovateľov iba formálne.

6. Vzhľadom na uvedené pochybenia orgánov činných v trestnom konaní sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd v ich veci rozhodol takýmto nálezom:

„1. Základné právo [redacted] na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručené v čl. 19 ods. 3 Ústavy SR, základné právo vlastniť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1

Ústavy SR, základné právo na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 Ústavy SR, základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručené v čl. 22 Ústavy SR, základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo na rešpektovanie rodinného a súkromného života zaručené v čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, odborom kriminálnej polície, Krajskou prokuratúrou v Prešove a Generálnou prokuratúrou SR porušené boli.

2. Základné právo obchodných spoločností [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručené v čl. 19 ods. 3 Ústavy SR, základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručené v čl. 22 Ústavy SR, základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo na rešpektovanie rodinného a súkromného života zaručené v čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, odborom kriminálnej polície, Krajskou prokuratúrou v Prešove a Generálnou prokuratúrou SR porušené boli.

3. Základné právo sťažovateľov na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR postupom Generálnej prokuratúry SR upovedomením o vybavení podnetov pod sp. zn.: IV/3 GPt 523/15/1000-21, (22) a (23) porušené boli.

4. Upovedomenia Generálnej prokuratúry SR o vybavení podnetov pod sp. zn.: IV/3 GPt 523/15/1000 sa zrušujú.

5. Krajskému riaditeľstvu PZ v Prešove, odboru kriminálnej polície, Krajskej prokuratúre v Prešove a Generálnej prokuratúre SR sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľov.

6. Príkazy na prehliadku iných priestorov a pozemkov č. p. [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] zo dňa 23.10.2015 a Príkazy na uchovanie a vydanie počítačových údajov [REDAKOVANÉ] zo dňa 24. 10. 2015 sa zrušujú.

7. Sťažovateľovi v 1. rade sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €, ktoré sú Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície, Krajská Prokuratúra v Prešove a Generálna prokuratúra SR povinní mu spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

8. Sťažovateľovi v 2. rade sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €, ktoré sú Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície, Krajská Prokuratúra v Prešove a Generálna prokuratúra SR povinní mu spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

9. Sťažovateľovi v 3. rade sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €, ktoré sú Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície, Krajská Prokuratúra v Prešove a Generálna prokuratúra SR povinní mu spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

10. Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície, Krajská Prokuratúra v Prešove a Generálna prokuratúra SR sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľom trovy konania do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

10. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

I. K namietanému porušeniu práv sťažovateľov postupom krajského riaditeľstva Policajného zboru a krajskej prokuratúry

11. Vo vzťahu k časti sťažnosti týkajúcej sa porušenia všetkých označených práv garantovaných ústavou a práva podľa dohovoru postupom vyšetrovateľa krajského riaditeľstva Policajného zboru v súvislosti s realizovanými prehliadkami a príkazmi na uchovanie a vydanie počítačových údajov, ako aj postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 38/15/7700 pri výkone dozoru v tejto trestnej veci poukazuje ústavný súd na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej ustanovenie čl. 127 ods. 1 ústavy limituje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k ostatným orgánom verejnej moci

princípom subsidiarity. V zmysle tohto princípu rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, resp. iný orgán verejnej moci (III. ÚS 181/04, III. ÚS 29/09).

12. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom do 31. decembra 2015 (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Sťažovatelia mali teda možnosť domáhať sa preskúmania postupu vyšetrovateľa, ako aj krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 38/15/7700 pri výkone dozoru prostredníctvom podnetu podľa citovaného ustanovenia § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre, ktorú aj využili. O podaných podnetoch rozhodovala generálna prokuratúra, pričom táto okolnosť vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať v týchto konaniach o uplatnených námietkach porušenia označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru. Následne bol podaný opakovaný podnet podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre, ktorý bol vybavený generálnym prokurátorom Slovenskej republiky.

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v časti namietajúcej porušenie sťažovateľmi označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru postupom vyšetrovateľa krajského riaditeľstva Policajného zboru v súvislosti s výkonom prehliadok a príkazov na uchovanie a vydanie počítačových údajov a postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 38/15/7700 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na ich prerokovanie.

II. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry pri vybavení podnetov č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-21 a 22 z 28. januára 2016 a opakovaného podnetu č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-23 z 2. februára 2016

14. Ústavný súd sa osobitne zaoberal postupom generálnej prokuratúry pri vybavení podnetov sťažovateľov prípsmi č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-21 a 22 z 28. januára 2016, ako aj upovedomením o vybavení opakovaného podnetu č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-23 z 2. februára 2016 z hľadiska možného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

15. Ústavný súd v nadväznosti na už citované v prvom rade pripomína, že nie je súčasťou systému orgánov činných v trestnom konaní, ale je podľa čl. 124 ústavy nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, prípadne iný orgán verejnej moci.

Zmyslom a účelom uplatnenia právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je primárne preskúmavanie a posudzovanie právnych názorov orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd (vrátane základných práv a slobôd) fyzických osôb a právnických osôb, ktoré uplatnili pri výklade a uplatňovaní zákonov v súvislosti s rozhodovaním vo veci samej, ani preskúmavanie, či v konaní pred týmito orgánmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa sústreďuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody

zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (m. m. III. ÚS 38/05).

16. V prípisoch z 28. januára 2016 generálna prokuratúra preskúmala na vec sa vzťahujúce spisové materiály, a to tak na úrovni vyšetrovacieho spisu, ako aj na obsah dozorového spisu vedeného na krajskej prokuratúre. Osobitne sa zamerala na posúdenie splnenia zákonom predpísaných náležitostí príkazov na prehliadku a príkazov na uchovanie a vydanie počítačových údajov. Generálna prokuratúra pri vybavovaní podnetov poukázala na odôvodnenie príkazov na prehliadky, ktoré vyhodnotila ako dostatočné. Tiež sa osobitne zaoberala námietkou sťažovateľov o absencii stanovenia času, po ktorý malo byť uchovávanie počítačových údajov vykonávané. Pretože v postupe orgánov činných v trestnom konaní neboli zistené žiadne pochybenia, generálna prokuratúra podnety odložila ako nedôvodné, o čom boli sťažovatelia upovedomení prípsmi č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-21 a 22 z 28. januára 2016.

17. Sťažovateľ a sťažovateľka 2 podali opakovaný podnet, v ktorom opäť namietali postup pri vykonaní prehliadok a príkazov na uchovanie a vydanie počítačových údajov. Pri posudzovaní opakovaného podnetu generálna prokuratúra opätovne preskúmala na vec sa vzťahujúce spisové materiály a argumentáciu sťažovateľov. Vo vzťahu k námietke o tom, že prehliadky boli vykonané v jeden deň, generálna prokuratúra uviedla, že táto skutočnosť „... nemá vplyv na zákonnosť ich priebehu, keďže Trestným poriadkom daný rozsah voľnej úvahy z hľadiska rozhodnutia vykonať prehliadku je podmienený takmer výlučne existenciou podozrenia, že v prehladávanom priestore (priestoroch) sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie.“.

Generálna prokuratúra vyhodnotila realizované úkony v danom prípade ako primerané opatrenia na dosiahnutie legitímneho cieľa a postup orgánov činných v trestnom konaní ako zákonný, pričom sa zaoberala aj určitými formálnymi nedostatkami zápisníc o vykonaní prehliadok. K týmto nedostatkom uviedla, že formálne nedostatky v zápisnici o úkone v trestnom konaní možno odstrániť inými dôkaznými prostriedkami „... napríklad výsluchom osôb, ktoré sa úkonu zúčastnili“.

Generálna prokuratúra preto opakovaný podnet odložila ako nedôvodný. O odložení opakovaného podnetu boli sťažovatelia informovaní upovedomením o vybavení opakovaného podnetu č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-23 z 2. februára 2016.

18. Po preskúmaní sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že generálna prokuratúra v namietanej veci pri vybavovaní podnetov a opakovaného podnetu vykonávala svoju právomoc ústavne udržateľným spôsobom a že účinky výkonu jeho právomoci sú zlučiteľné s obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

19. Napriek určitým nedostatkom zápisníc o vykonaní prehliadok (neurčenie, či išlo o veci vydané alebo odňaté pri prehliadkach v [REDAKOVANÉ]; zhoršená čitateľnosť zápisníc) ústavný súd zastáva názor, že nejde o nedostatky s ústavnou intenzitou, t. j. také nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohli viesť k záveru o porušení sťažovateľmi označených práv podľa ústavy, resp. dohovoru. V tejto súvislosti ústavný súd tiež poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každé porušenie zákona zo strany orgánu verejnej moci má automaticky za následok porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012). O zákonnosti získaných dôkazov v trestnom konaní napokon v konečnom dôsledku rozhoduje príslušný súd konajúci o obžalobe prokurátora, resp. o uplatnenom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Je vecou orgánov činných v trestnom konaní, aby v záujme náležitého objasnenia skutkového stavu vykonávali dokazovanie zákonným spôsobom. Ingerencia ústavného súdu do výkonu právomoci orgánov činných v trestnom konaní by bola opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, k čomu v prerokúvanej veci nedošlo.

20. Na základe uvedeného ústavný súd na predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

III. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľov podľa čl. 19 ods. 3, čl. 20 ods. 1, čl. 22 ústavy a práva podľa čl. 8 dohovoru postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 523/15/1000

21. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia v sťažnosti v rozhodujúcej miere namietali realizované úkony, posúdil ústavný súd tieto z hľadiska, či neprekročili limity označených základných práv podľa ústavy či práva podľa dohovoru. Vzhľadom na už uvedený princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu (bod 11) sa zaoberal iba postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní podnetov sťažovateľov, resp. opakovaného podnetu.

22. Ústavný súd sa ďalej oboznámil s relevantnou procesnoprávnou úpravou, ktorá bola v trestnej veci sťažovateľov orgánmi činnými v trestnom konaní aplikovaná. Ide predovšetkým o ustanovenia § 90 ods. 1 a 4, § 93, § 99 ods. 1 a 2, § 101 ods. 1, § 104 ods. 1 a § 105 ods. 4 Trestného poriadku.

23. Pri posudzovaní zásahov štátu do práva na súkromie Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) uplatňuje mechanizmus vyhodnocovania niekoľkých hľadísk. V prvom rade vyhodnocuje, či daný skutkový stav možno *ratione materiae* považovať za súčasť práva na súkromie, a následne pristúpi k posúdeniu kritéria legality zásahu, legitímnosti a proporcionality.

Podľa obsahového zamerania judikatúry ESLP možno právo na súkromný život vymedziť ako

- a) zákaz zhromažďovania a úschovy osobných údajov,
- b) práva spojené s menšinovou sexuálnou orientáciou,
- c) ochranu obydlia a domovú slobodu,
- d) ochranu korešpondencie a tajomstva dopravovaných správ.

Vo svojej judikatúre ESLP pripomína, že pojem „obydlie“ má širší význam ako slovo „homo“ uvedené v anglickej verzii čl. 8 dohovoru a môže zahŕňať napríklad aj pracovňu alebo kanceláriu príslušníka slobodného povolania. Za určitých okolností možno práva

zaručené v čl. 8 dohovoru vykladať v tom zmysle, že zahŕňajú aj právo spoločnosti na rešpektovanie jej sídla, pobočky, obchodných priestorov a aj „korešpondencie“ v širšom zmysle zahŕňajúcom aj údaje rôzneho charakteru týkajúce sa činnosti spoločnosti a jej zamestnancov (pozri rozhodnutie ESLP vo veci [REDACTED] proti Českej republike z 2. 10. 2014, sťažnosť č. 97/11). Ústavný súd preto uznáva, že sťažovateľmi namietané zaisťovacie úkony, ktoré boli realizované orgánmi činnými v trestnom konaní v súvislosti s trestným konaním, predstavovali zásah do ich práva na rešpektovanie „súkromia“ či „súkromného života“.

24. Po uznaní, že ide o vec spadajúcu do pôsobnosti označeného článku, ESLP, ktorého judikatúru ústavný súd štandardne pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadňuje, následne analyzuje, či predmetný zásah napĺňal predpoklady v zmysle čl. 8 ods. 2 dohovoru. Ako prvé nastupuje posúdenie kritéria legality (že k zásahu došlo na základe zákona), potom legitímnosti (že k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov vymedzených čl. 8 ods. 2 dohovoru) a napokon proporcionality zásahu, teda že zásah bol v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutný.

25. V posudzovanom prípade zákonný podklad pre zásah do práv sťažovateľov mali predstavovať ustanovenia § 90 Trestného poriadku, ako aj ustanovenia § 99 a nasledujúcich Trestného poriadku, pričom zásah do práv sťažovateľov sledoval legitímny cieľ – verejný záujem na objasnení závažnej trestnej činnosti. V súvislosti s trestným stíhaním začatým uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru pod sp. zn. ČVS: KRP-83/2-VYS-PO-2015 z 23. októbra 2015 boli v súlade s uvedenou relevantnou právnou úpravou vykonané v jeden deň, a to 26. októbra 2015 nasledujúce prehliadky:

a) prehliadka v [REDACTED] v prenajatých kancelárskych priestoroch sťažovateľky 2, a to na základe príkazu na prehliadku vydaného vyšetrovateľom krajského riaditeľstva Policajného zboru z 23. októbra 2015 so súhlasom prokurátora krajskej prokuratúry. Pri výkone prehliadky bol prítomný [REDACTED], člen predstavenstva sťažovateľky 2, ktorý podpísal zápisnicu o vykonaní prehliadky. Zároveň bol vo vzťahu k týmto priestorom vydaný krajskou prokuratúrou príkaz z 24. októbra 2015 na uchovanie a vydanie počítačových údajov, ktorý prevzal 26. októbra 2015, [REDACTED]

██████████ ako zodpovedná osoba. O vykonaní prehliadky bola spísaná zápisnica, obsahujúca opis vydaných alebo odňatých vecí, ktorú podpísal ██████████;

b) prehliadka vykonaná v ██████████ v administratívno-prevádzkovej budove a v priestoroch k nej patriacim. Išlo o priestory vo vlastníctve sťažovateľky 1 a zároveň o jej sídlo;

c) prehliadka v ██████████ v rodinnom dome a priestoroch k nemu patriacemu, vedenom na ██████████, katastrálne územie ██████████, ██████████. V týchto priestoroch mala sťažovateľka 2 do 4. decembra 2015 sídlo;

d) prehliadka osobného motorového vozidla, ktorého vlastníkom a držiteľom je sťažovateľka 1.

26. V prejednávacom prípade tak boli realizované na základe už konkretizovaných príkazov dva druhy zaist'ovacích úkonov – prehliadka a príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov. Pokiaľ ide o prvý z týchto úkonov – prehliadka, resp. prehliadky vykonané 26. októbra 2015, tieto boli vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prehliadky boli vykonané v súlade s § 101 ods. 1 Trestného poriadku na základe príkazov vydaných vyšetrovateľom Policajného zboru, ku ktorým udelil súhlas prokurátor krajskej prokuratúry. Príkazy na prehliadku boli doručené príslušným oprávneným osobám v zmysle § 101 ods. 1 druhej vety Trestného poriadku a k výkonu prehliadok bola pribratá nezúčastnená osoba v zmysle § 105 ods. 2 Trestného poriadku. O vykonaní prehliadok boli spísané zápisnice majúce zákonné parametre, ktoré príslušné osoby podpísali bez námietok a rovnopis týchto zápisníc o vykonaní prehliadok bol riadne doručený. Zo zápisníc o vykonaní prehliadok tiež vyplýva, že boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcej výzve podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku.

Aj v prípade druhého úkonu – príkazy na uchovanie a vydanie počítačových údajov – orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade v ustanoveniami Trestného poriadku. Príkazy boli vydané prokurátorom v súlade s § 90 Trestného poriadku a boli doručené oprávneným osobám v zmysle § 90 ods. 4 Trestného poriadku. Pri výkone prehliadky v ██████████ došlo k realizácii príkazu na uchovanie a vydanie

počítačových údajov, zápisnica o výkone prehliadky preto obsahuje špecifikáciu skopírovaných údajov. Túto zápisnicu osobne podpísal sťažovateľ ako oprávnená osoba.

27. Zákonom predpísané podmienky boli pri realizovaných úkonoch – prehliadkach, ako aj príkazoch na uchovanie a vydanie počítačových údajov dodržané, a možno ich preto hodnotiť ako legálne. Zároveň v okolnostiach prípadu bol daný aj legitímny dôvod (bod 25) na ich vykonanie.

28. Kritérium proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do súkromia vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, v konkrétnom prípade sťažovateľov, na jednej strane ich práva na „súkromie“ a na druhej strane verejného záujmu na odhalení trestnej činnosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že vyšetovaná trestná činnosť mala charakter ekonomických aktivít a spočívala najmä v majetkových prevodoch medzi sťažovateľkami ako obchodnými spoločnosťami, v mene ktorých bol sťažovateľ oprávnený konať, poznatky o tejto činnosti mohla poskytnúť účtovná a ekonomická agenda, ako aj výpočtová technika. Z uvedeného dôvodu malo získanie takejto agendy, ktorá má v súčasnosti podobu počítačových dát opodstatnenie. Potreba urýchleného získania týchto údajov a dát bola odôvodnená skutočnosťou, že začiatkom októbra (7. októbra 2015) došlo k premiestňovaniu účtovných dokladov, čo mohlo sťažiť ďalšie vyšetovanie. Preto vykonané prehliadky a realizované príkazy na uchovanie a vydanie počítačových údajov nemožno hodnotiť ako neprimerané v danej situácii. Uvedené okolnosti prípadu, ako aj dôkazná situácia v danom čase svedčia v prospech záveru o primeranosti týchto zásahov. Treba zvážiť, že potreba takého zaistovania je vždy daná v rovine určitej pravdepodobnosti, a nie istoty, keď dôležitosť obstarávaných dôkazových materiálov sa nutne vždy preukáže až pri ich skúmaní a vykonaní v ďalšom konaní; výsledky tohto skúmania a vykonávania však ústavný súd v tejto fáze opäť nemôže predvídať, lebo by tak neprípustne zasiahol do neskončeného trestného procesu vedeného orgánmi k tomuto oprávnenými.

29. Na základe komplexného posúdenia relevantných kritérií v okolnostiach prípadu ústavný súd dospel k záveru, že zásah do práv sťažovateľov bol legálny, legitímny a primeraný sledovanému cieľu, a teda ústavne akceptovateľný a konformný s limitmi vyplývajúcimi so sťažovateľmi označeného dohovoru, ako aj ústavy, ktorých porušenie namietali. Preto generálna prokuratúra postupom v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 523/15/1000, ktorým boli odmietnuté podnety sťažovateľov prípsmi č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-22 a č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-23 z 28.januára 2016 a opakovaný podnet upovedomením o vybavení opakovaného podnetu č. k. IV/3 GPt 523/15/1000-23 z 2. februára 2015, nemohla porušiť označené základné práva podľa ústavy a právo podľa dohovoru. Ústavný súd preto sťažnosť aj v tejto časti odmietol, a to podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako zjavne neopodstatnenú.

30. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľov ako celku sa ústavný súd ich ďalšími procesnými návrhmi už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2018